

Cum Boys eli Oula Karppinen (vas.), Petteri Olkinuora, Markus Jokinen ja Henri Hiltunen kertoivat poikabändin traagisen tarinan. Esityksen akrobatiasta huolehti Mikko Kervinen (keskellä).

Glitterhuuruinen matka maailmalla

COMPANY UUSI MAAILMA

Cum Boys vol. 3 - Cum in

Jyväskylän Huoneteatterissa
9.7.2017

Minua oli varoitettu. Ihmiseritteitä tai ainakin jotain niitä muistuttavaa saattaisi lentää, kun Company Uusi Maailman (CUM) Cum Boysit tekevät kolmannen tulemisensa. Sirkusta, fyysistä teatteria ja tanssia yhdistävän CUM:n esitykseltä voisi muutenkin odottaa lähes mitä vain.

Tällä kertaa eritteet olivat kuitenkin vaihtuneet glitteriin, ja Jyväskylän Kesän oheisohjelmistossa nähty *Cum Boys vol. 3 - Cum In* -tanssiesitys vei katsojan polveilevalle matkalle maapallon joka kolkkaan ja vähän sen ulkopuolellekin. Kahta ensimmäistä osaa näkemättä Cum Boys voisi hyvinkin olla tanssitrilogia ja *Cum In* sen päätösosa.

Ohjaaja Seija Hakkarainen on aiemmin kuvaillut muun muassa Yläkapungin Yössä esiintyneitä Cum Boysejä tuotokseksi, jossa Company Uusi Maailma kohtaa New Kids On the Blockin. Mielikuvana oli läsnä myös sunnuntaina, kun neljä valkoisiin, ihoa myötäileviin kokopukuihin

sonnustautunutta ja glitterein koristellutta nuorta miestä antoivat palaa.

"31 minuuttia ja risat" kestänyttä showta jaksottivat **Jukka Kaikkosen** mahtipontiset ja paikoin etnisyydestä ammentavat ja esitykseen täydellisesti nimetyt kappaleet kuten *Hans Der Høettentot*, *Mojito Beach Forever* ja *Vietnamissa sua ajattelen*. Myös **Jere Suontaustan** valot osuivat maaliin.

Tunnelmien skaala oli laaja. Yhdessä hetkessä poikabändin jäsenet olivat eksyneinä maailman huipulla, hieromassa glitteriä himokkaan fanin pakaroihin ja toisessa humaltuneina omasta ja toistensa ihanuudesta. Kolmannessa taas loppuunpalaneina reitillä äitimaan syleilyssä.

Cum Boysien eli **Henri Hiltusen**, **Markus Jokisen**, **Oula Karppisen** ja **Petteri Olkinuoran** aistikasta ja rytmisesti tarkkaa työskentelyä oli huvittavuudessaan ilo seurata, vaikka sunnuntai-iltapäivässä lantiot eivät ehkä olleet parhaassa terässä ja tanssikuviot kirvoittivat kasvoille pakkottaista epävarmuutta. Mutta toisaalta, ehkä juuri siitä tässä kaikessa olikin kyse.

Riikka Maukonen